

Arrest

nr. 204 723 van 31 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die handelt in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van X en X, en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 10 november 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 september 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 26 april 2010 dient de eerste verzoekende partij en haar gezin (waartoe ook de tweede verzoekende partij behoort, die op dat moment nog minderjarig is) een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 17 mei 2011 wordt deze aanvraag gegrond verklaard. De eerste verzoekende

partij en haar gezin worden hierop in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna: BIVR), geldig van 22 juni 2011 tot 27 mei 2012 en verlengd op 7 juni 2012 en 1 augustus 2013.

1.2 Op 25 september 2014 beslist de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) tot niet-verlenging van dit BIVR. Op 23 juni 2015, bij arrest nr. 148 339, vernietigt de Raad deze beslissing.

1.3 Op 25 september 2015 neemt de gemachtigde ten aanzien van de eerste verzoekende partij en haar op dat moment drie minderjarige kinderen eveneens een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, die op 10 oktober 2015 aan de eerste verzoekende partij ter kennis werd gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) *Mevrouw* :

naam : R(...)

voornaam : F(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

En kinderen:

R(...), E(...), geboren op (...)

R(...), En(...), geboren op (...)

R(...), A(...), geboren op (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

• *Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 25.09.2014. (...)*

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een tweede middel voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Zij zetten in hun verzoekschrift in dit verband het volgende uiteen:

“II.2.1. La partie requérante est convaincue que Votre Conseil annulera la décision, refusant son autorisation de séjour sur base de l’article 9ter de la loi sur les étrangers.

Si tel est le cas, il y a lieu de statuer que l'ordre de quitter le territoire en cause doit aussi être annulé puisqu'il se fonde sur la décision refusant de proroger son titre de séjour sur base de l'art. 9ter de la loi sur les étrangers.

II.2.2. Si Votre Conseil statue que la décision ex. art. 9ter de la loi sur les étrangers est erronée, cet ordre de quitter le territoire ne peut pas non plus être valable, faute de fondement.

II.2.3. C'est dans ce sens que la partie requérante est d'avis que l'ordre de quitter le territoire, actuellement attaquée, viole l'article 9ter de la loi sur les étrangers ainsi que l'obligation de la motivation matérielle."

3.2 De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen het volgende :

"In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Artikel 9 ter Vreemdelingenwet ;*
- De materiële motiveringsplicht ;*

Ter ondersteuning houdt de verzoekende partij voor dat zij overtuigd is dat de Raad de beslissing d.d. 25.09.2014 waarbij de verlenging van de verblijfsmachtiging werd geweigerd, zal vernietigen.

Het tweede middel van de verzoekende partij is niet ontvankelijk.

Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (R.v.St. nr. 45.181, 8.12.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.).

De kritiek van de verzoekende partij is gericht op de beslissing houdende de weigering van verlenging van verblijf omwille van medische redenen.

Aangezien het verblijf werd geweigerd, kon de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke integratie een bevel om het grondgebied te verlaten nemen o.g.v. artikel 13 §3, 2° van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing kan geen schending uitmaken van artikel 9 ter Vreemdelingenwet aangezien dit geen wettelijke basis vormt voor de bestreden beslissing, die werd genomen o.g.v. artikel 13 §3, 2° Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is inderdaad een gevolg van de beslissing d.d. 25.09.2014, die vooralsnog niet werd vernietigd/ingetrokken, zodat de kritiek van de verzoekende partij niet aan de orde is.

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen."

3.3 De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 13, § 3, 2° van de vreemdelingenwet.

Voormelde bepaling luidt als volgt:

*“§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :
2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.”*

De verzoekende partijen voeren aan dat zij ervan overtuigd zijn dat de Raad de beslissing waarbij hun machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet geweigerd wordt, zal vernietigen. Zij vervolgen dat in dat geval ook het bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vernietigd, aangezien dit gesteund is op de beslissing tot weigering van verlenging van haar verblijfstitel op grond van voormeld artikel 9ter. Zij geven aan dat in dat geval het bevel om het grondgebied niet langer geldig is, wegens gebrek aan grondslag en dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten aldus de materiële motiveringsplicht schendt.

De Raad wijst erop, zoals hoger reeds aangegeven, dat de juridische grondslag van de bestreden beslissing artikel 13, § 3, 2° van de vreemdelingenwet is. Als feitelijke grondslag stelt de gemachtigde het volgende: *“de aanvraag die bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan m toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 25.09.2014”*. De verzoekende partijen stellen dan ook terecht dat de thans bestreden beslissing steunt op de beslissing van de gemachtigde van 25 september 2014 waarbij de verlenging van de machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9ter geweigerd wordt.

Vervolgens stelt de Raad vast dat hij voormelde beslissing van 25 september 2014 op 23 juni 2015 heeft vernietigd, bij arrest nr. 148 339. Bijgevolg is deze beslissing *ex tunc* uit het rechtsverkeer verdwenen en wordt zij geacht nooit genomen te zijn geweest. Zodoende is ook de feitelijke grondslag van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verdwenen en voeren de verzoekende partijen terecht aan dat een schending van de materiële motiveringsplicht voorligt.

In haar nota met opmerkingen richt de verwerende partij zich voornamelijk op het onderdeel van het tweede middel dat betrekking heeft op de aangehaalde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, schending die door de Raad echter buiten beschouwing wordt gelaten. De verwerende partij stelt algemeen dat het tweede middel onontvankelijk is, omdat middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte niet ontvankelijk zijn, maar zij zet niet uiteen op welke manier zij aanneemt dat het betoog van de verzoekende partijen met betrekking tot de materiële motiveringsplicht geen betrekking zou hebben op de thans bestreden beslissing. De verwerende partij erkent uitdrukkelijk dat de wettelijke basis van de bestreden beslissing artikel 13, § 3, 2° van de vreemdelingenwet is en dat deze beslissing het gevolg is van voormelde beslissing van 25 september 2015. In de mate dat zij nog stelt dat laatstgenoemde beslissing vooralsnog niet werd vernietigd of ingetrokken, zodat de kritiek van de verzoekende partijen niet aan de orde is, kan de Raad slechts vaststellen dat de betrokken beslissing ondertussen wel werd vernietigd, zodat de kritiek van de verzoekende partijen wel degelijk pertinent is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

3.4 Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen in het kader van het tweede middel en van het eerste middel behoeven geen verder onderzoek.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 september 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE